

сега трѣбва самъ за себе да се грижиши защото тѣй
щеш да се научиши, и за други-те да се грижиши.

Отъ преди съ още треперали сърдця-та на оныя,
за ради тебе, кои-то съ та отъ сичко сърдце любили
защото съ голѣмъ милость и страхъ размышлавахъ,
какъ ще да ти бѣде, какъ ли щеш да минешъ, ко-
га тоа рѣшителный часъ тропне. Много е чудно и-
грало сръце-то и на баща-ти и на майкѣ ти, кога
съ са за тоа часъ смышлавали. Може ты и да не-
знаешъ, зацо? — Ако сега незнаешъ, вѣрвай ми,
ты щеш после да познаешъ. Още отъ преди си ты
съ нестърпѣлико сърдце чакалъ она день, кога щеш
да се ослободиши отъ родителскѣ-тѣ си власть, и
да живѣешъ безъ ничіе надзираніе. Едвамъ си ча-
калъ кога щеш да оставиши дѣтински-те си години.
Ето, онова время е сега дошло! Но азъ ти предска-
зувамъ, чи щятъ да дойдатъ такива дни горчыкы
въ животъ-атъ ти, въ кои-то щеш отъ сичко сърдце,
да въздѣхнешъ за дѣтински-те си години, и ще да
ти е жално за нихъ, като за изгубеный рай. Още
малко время да заmine, пакъ нещеш вече да бѣдешъ
така веселъ, и така безгрыженъ, какво-то цю си былъ
до сега. Шо знаешъ, може и сега да носи безгрыженъ.
Доста съ та до сега вардили други съ снагѣ-тѣ си
и память-тѣ си отъ ненадѣйны-те прекращенія: се-
га е дошло время самъ си да се вардиши. Отъ се-
га на татакъ ты щеш да бѣдешъ свой собственъ
покровитель. Ахъ! ты щеш въ това варденъ про-
тивъ волѣ-тѣ си много напасти и неcoli на себе
да навлечешъ.

Юноше, мила моя млада дѣщице, първы-те ре-
дове на тая книгѣ приносятъ ти доста черны гла-